

Věříme
v Boha
který jako věčné Pravdu
a Láska je tvůrce všeho
Věříme
že Bůh
v Ježíši Kristu Synu svém
nejmilějším sebe nám
zjevuje a skrze Ducha
Kristova k sobě
nás vede
Věříme
v život dokonalý
který zde na zemi se
začíná a v Bohu své naplnění má

Prohlášení k zahájení IX. sněmu Církve československé husitské

IX· SNĚM ČČSH

Úvod

Jako zástupci Církve československé husitské se scházíme ke svému sněmovnímu jednání dne 19. října 2024 v Husově sboru v Praze 6-Dejvicích. Tento sněm byl svolán 100 let od konání 1. zasedání I. sněmu¹ a 10 let od ukončení posledního VIII. sněmu v roce 2014.² Shromáždíme se, abychom se znovu zamýšleli nad tím, jak rozumíme sami sobě a svému poslání ve světě,³ abychom znovu posílili svou víru v Boha Otce,⁴ obnovili své smýšlení v Ježíši Kristu⁵ a čerpali naději z Ducha svatého.⁶

1. Naše poslání

Tak jako na počátku při zrodu naší církve je pro nás rozhodující a nejvyšší autoritou Ježíš Kristus – vírou poznávaný jako vtělený Boží Syn⁷ – a jím vyhlášený program Božího království,⁸ jeho jednání⁹ i jeho slovo oslovující učedníky a křesťanskou církev všech dob.¹⁰ Úkolem církve, která následuje svého Učitele a Pána, je zvěstování evangelia¹¹ a svědectví životem (martyreia).¹² K jejímu vlastnímu životu náleží slavení bohoslužby (leiturgia) obsahující spolu

¹ *Zpráva o I. řádném sněmu církve československé konaném 29. a 30. srpna 1924 v Praze – Smíchově.* Ústřední rada církve československé v Praze, 1924; *DOKONČIT REFORMACI ČESKOU. 100 let od I. sněmu Církve československé husitské.* Praha 2024.

² *VIII. sněm. Průběh, dokumenty, poselství.* Praha 2014.

³ „Církev československou husitskou tvoří křesťané, kteří usilují naplnit současné snažení mravní a poznání vědecké Duchem Kristovým, jak se nám zachoval v Písmu a v podání starokřesťanském a jak je dosvědčen husitským, českobratrským a dalším úsilím reformačním“ (Pojmové určení ČČSH – Základy víry ČČSH, vyd. 2014, s. 7).

⁴ Žd 11,1.

⁵ Fp 2,5; Ř 12,2.

⁶ Ř 15,13.

⁷ „Naše víra v Ježíše jako Syna Božího je poslušná důvěra v něho jako prvorozeného bratra a Pána našeho“ (ZV ČČSH, ot. 123).

⁸ L 4,18-19; Iz 61,1-3; Mt 5,1-12.

⁹ Mt 11,2-6.

¹⁰ Mt 28,18-20.

¹¹ Mk 16,15.

¹² J 15,26-27; Sk 1,8.

se zvěstováním modlitbu,¹³ chválu,¹⁴ slavení a přijímání svátosti večeře Páně s důrazem, který nám odkázala česká reformace.¹⁵ Dalším úkolem je služba (diakonia) jako vzájemná pomoc v církvi,¹⁶ ale i mimo ni.¹⁷ Církev žije především jako společenství (koinonia, ekklesia) založené na osobních vztazích,¹⁸ pro které apoštol Pavel užívá obraz těla,¹⁹ kdy všechny jeho části jsou spojeny láskou a jsou propojeny s hlavou církve, kterou je Ježíš Kristus.²⁰ Na budování církve a jejím poslání ve světě²¹ se podílejí všichni její pokřtění členové,²² každý podle svých obdarování,²³ úkolů²⁴ a svěřené odpovědnosti.²⁵

2. Naše naděje

Církev československá husitská po svém počátečním entusiasmu a rozvoji prošla na své dějinné cestě mnoha výzvami a proměnami, musela čelit tlakům totalitních režimů, vlivům postmoderní společnosti i vnitřním krizím, které byly působeny lidskou lhostejností, ztrácením zájmu o církev a odpovědnosti za její poslání. Navzdory všem proměnám světa Bůh svůj lid vede, oslovuje a dává mu naději. On sám je jejím zdrojem.²⁶ Evangelium jeho Syna svojí proměňující a obnovující silou obsahuje naději pro každého člověka²⁷ i pro všechny národy.²⁸ Tyto zkušenosti naděje posilovaly jak naše husitské předky, tak i jejich následovníky. Bůh nám chce darovat naději i dnes: „Neboť to, co s vámi zamýšlím, znám jen já sám, je výrok Hospodinův, jsou to myšlenky o pokoji, nikoli o zlu: chci vám dát naději do budoucnosti“.²⁹ V této naději, kterou čerpáme z Boha, zahajujeme náš sněm. V návaznosti na víru, naději a lásku minulých generací a na jejich svědectví, službu a teologickou práci chceme v rámci IX. sněmu hledat společně

¹³ Mt 6,9-13.

¹⁴ Sk 2,47a.

¹⁵ 1 K 11,23-28; J 6,53-56.

¹⁶ Ga 6,2.10.

¹⁷ Mt 25,35-36; L 10,31.

¹⁸ Mt 18,20.

¹⁹ 1 K 12,12-27.

²⁰ Ef 4,15-16; Ko 1,18.

²¹ „Kněžství Boží církve záleží v milosti vyvolení k obětnímu obecenství v jediné pravé oběti Ježíše Krista, a tak i k účasti věčného života v Ježíši Kristu vzkříšeném a oslaveném i v poslání zvěstovat spásu všem lidem“ (ZV CČSH, ot. 344).

²² 1 Pt 2,9.

²³ Ef 4,7.

²⁴ Ef 4,11-13.

²⁵ Jk 3,1.

²⁶ Ž 65,6.

²⁷ 1 Pt 1,3.

²⁸ Mt 12,21.

²⁹ Jr 29,11.

v bratrském a sesterském rozhovoru odpovědi na otázky, týkající se podoby církve a jejího poslání v současném světě a jeho proměnách.

3. Naše situace

Uvědomujeme si rozdílnost od doby a situace, v níž konali Ježíšem Kristem dané poslání a své úkoly ti, kteří patřili k zakladatelské generaci naší církve a našich náboženských obcí. Naše současnost se liší i od doby, do níž jsme vstoupili po roce 1989, kdy jsme získali novou příležitost rozvíjet život církve ve svobodnějších podmínkách nově utvářeného demokratického státu po pádu totalitního režimu. Naše země se stala součástí liberální a demokratické západní kultury, která přinesla církvím a náboženským společnostem svobodu. I svobodná společnost však prochází mnoha krizemi: válečnými konflikty, zhoršením stavu životního prostředí, ohrožením pandemiemi, stárnutím populace, ekonomickou recesí, vysokou migrací obyvatelstva a dalšími. Vedle těchto výzev musí církve čelit i postupující sekularizaci, náboženské indiferenci, individualismu, konzumnímu způsobu života či obtížnému dialogu s jinými kulturami. Naši přítomnou dobu charakterizuje alternativní spiritualita, ústup křesťanství na náboženské scéně, zřetelný nezáměr o institučně a tradičně pojímané křesťanské církve. Vnímání lidí ovlivňují media, sociální sítě a virtuální realita. Život lidí se přesouvá do virtuálního prostoru, změny přinášejí nové technologie a umělá inteligence. Současný svět prochází radikální proměnou, spojenou s krizemi a opouštěním dosavadních všeobecně uznávaných hodnot. Na jedné straně se ve společnosti projevuje solidarita s potřebnými v jejich obtížných podmínkách a okolnostech, ale na druhé straně je společnost zasažena i rozdělením, neshodností, agresivitou a násilím. To vše před církví otevírá nové otázky a nové úkoly. A čekají nás zřejmě i takové výzvy, o kterých ani třeba v současnosti nevíme.

4. Naše úkoly

Naše doba nám jako věřícím Církve československé husitské klade elementární otázky, co je základem a pravou podobou Kristovy církve, jak má být otevřena lidem a jak můžeme lépe naplňovat své poslání.³⁰ Vedle budování křesťanského společenství víry, lásky a naděje v našich náboženských obcích se otevírají i další možnosti pastoračního působení v různých oblastech, zvláště kaplanskou službou, ale i v komunitních centrech, kdy je možné konat službu zaměřenou vůči všem

³⁰ „Pán Bůh svou církev vyvolil a povolal k tomu, aby byla jeho lidem zvláštním, aby v moci Ducha svatého hlásala evangelium a pokorně zápasila o Boží čest a slávu, o pokoj, pravdu a spravedlnost Božího království ve světě, a tak zachraňovala hříšníky k životu věčnému“ (ZV CČSH, ot. 36); „O Církvi československé husitské věříme, že vznikla z Boží vůle a milosti, aby skrze ni do jedné, svaté a obecné církve Boží byli přivedeni mnozí, kteří by jinak zůstali ztraceni v nevíře a beznaději, a aby usilovala o Boží církev bez poskvrny a vrásky“ (ZV CČSH, ot. 42).

lidem bez rozdílu. Dalšími úkoly sněmu jsou i přicházející témata liturgická, pastorační, misijní i sociálně-etická a ekologická se zřetelem k ekumenickému dialogu. Z otázek, které vnímáme jako zvláště naléhavé, bychom se rádi ve sněmovních výborech věnovali: vizi církve a podstatným znakům náboženské obce, naší odpovědnosti za stvoření, rodinným a mezilidským vztahům, koncepci misie a pastorační služby, specifickým obřadům a liturgickým tvarům, etickému kodexu duchovenské a pastorační služby, průběžné novelizaci a aktualizaci řádů.³¹

Závěrečné přání

Pozdravujeme všechny sestry a bratry z náboženských obcí, ekumenické přátele, a všem vyprošujeme od Boha Otce milost, víru, moudrost a povzbuzení z Ducha svatého pro svědectví Kristu a službu lidem!

Účastníci zahájení sněmu CČSH

Pozn.: Ve věroučné komisi návrh připravili Tomáš Butta a Jiří Vogel. Návrh byl předložen generální synodě duchovních, konané dne 18. 9. 2024, která jej vzala na vědomí. S drobnými změnami byl text schválen na 1. zasedání IX. sněmu CČSH dne 19. 10. 2024 v Husově sboru v Praze 6 - Dejvicích.

³¹ Tato témata vycházejí z návrhů pracovních komisí ÚR CČSH, z námětů církve a byla formulována biskupskou radou CČSH dne 6. 9. 2024; podrobněji jsou úkoly vyjádřeny v závěrečném usnesení sněmu ze dne 19. 10. 2024.